

H

H

Ὠρίωνη καὶ Ὠρίωνη, α. ἄρσ.

Ὠρίων (ὁ γνωστὸς ἄστερισμός).

Ὠροῖάιο, εἰση. μ. -σῷ, εἰση. δρο-
σίζω.

Ὠροσένιη (-ηний), αλ, σε. μ. τχ.

παθ. χρ. ἄορ. (τοῦ Ὠροῖάιο)

δεδροσισμένος, δροσισθείς.

Σκαὶ ἀντὶ ἐπιθ. ἔνδροσος.

οἶον· ρθὸν Ὠροσέννοε. ὁ πό-
χος ὁ ἔνδροσος.

Ὠροῖ, εἰση. παρτ. Ὠράχχ (καὶ

Ὠράχχ). ἄορ. Ὠράχχ. μ. περι-

φραστ. (ἀλλ' ἀπαντῶνται

ἄορ. καὶ μελ. καὶ ἡξῆμ. βοξ-

ωράχχ, βοξωρίο. καὶ ἡξω-

ράχχ, ἡξωρίο, εἰση.) ἄροτριάω

-ῶ, ἄροτρεύω, ἄρώω-ῶ. Σκαὶ

παθ. -εα. -μαι (Ἡσαϊ. 7. 23.

εἰσῆκα γορὰ Ὠρέμαα βοξω-

ρέττω. πᾶν ὕρος ἡροτριωμέ-

νον ἄροτριωθήσεται. καὶ

Μῆχ. 3. 12. Γῶν ηἰκοζε ἡ-

εα ἡξωρέττω. Σιών ὥς ἄ-

χρὸς ἄροτριωθήσεται).

Ὠροῖή, αλ, εε. μ. τχ. ἐνεργ. τοῦ

Ὠρίο. ὁ ἄροτριῶν. Σ-βόλχ

(213). ἄροτῆρ βοῦς. = Ὠρά-

ТЕЛЬный.

Ὠσάννα. ἐπὶρ. (ἐβρ.) ὠσαννά.

Ὠσобождάιο = σβοобождάιο.

Ὠσобождένιη = σβοобождένιη.

Ὠσέψιάιο, εἰση (ὥς τὸ προεψ-

ψιάιο). λαμπρύνω, καταλαμ-

πρύνω, φαιδρύνω, φωτίζω,

καταφωτίζω, περιλάμπω,

καταλάμπω, φαίνω. παρβλ.

Ὠσείαβόιο.

Ὠσβαψιάιο, εἰση. μ. -ψῷ, τίσην.

ἀγιάζω, καθαγνίζω. 2) καθα-

γιάζω, καθαγίζω, καθιερώω,

ἄφοσιόω-ῶ = ποιεῖσβαψιάιο.

Ὠσβαψένιη, ἱα. οὐδ. ἀγιασμός,

τὸ ἀγιάζειν. 2) ἀγίασμα

= σβαψένιη 2. σημε. Σ-χρά-

μα-ψέρκβε. τὰ ἐγκαίνια, ἐγ-

καινισμός, ἐγκαίνισμα.

Ὠσείαβόιο, εἰση. ἄορ. Ὠσείαχχ, μ.

Ὠσείαίο, εἰση. περιλάμπω = Ὠ-

зарάιο. παρβλ. καὶ τὸ Ὠσέψ-

ψιάιο.

Ὠσείαή, ἱα. οὐδ. ἔλλαμψις, πε-

ρίλαμψις, περιεύγεια, περιευ-

γή. = Ὠзарένιη.

Ὠσκερνήαίο, εἰση. μ. -νιό, ἡσην.

μολύνω, μιαίνω, καταρρυ-

πόω-ῶ, καταρρύπαίνω, βε-

βηλώω-ῶ, σπιλώω-ῶ, κηλιδόω

-ῶ, κοινόω-ῶ, χραίνω. Σμεσ.

καὶ παθ. -εα. -μαι. Σμ. τχ. παθ.

χρ. ἄορ. Ὠσκερνήένιη, αλ, σε.

μεμολυσμένος, μεμιασμένος,

ἐσπιλωμένος, καὶ τλπ.